

gebruikt, doch dan werd de naad, ontstaan door het aaneenhechten der beide deelen, zooveel mogelijk weggewerkt. Naast vaatwerk treft men soms ook kleine mensch- en dierfiguren aan, uit klei vervaardigd. De dierfiguren stellen kikkers, vogels of katachtige dieren voor, zooals ook op het weefwerk voorkomen.

Men mag aannemen, dat de grondvorm van alle vaatwerk aan vruchten, als kalebas of kokosnoot is ontleend. Oorspronkelijk zullen deze vruchtschalen, die zelf reeds vocht bewaren, als bergplaats van dranken gediend hebben. Om ze op te bergen hing men ze op. Veel vroeg aardewerk schijnt ook bestemd geweest te zijn om opgehangen te worden (amphora's kwamen in de buurt van Cuzco veel voor). Dikwijls zijn kruiken en kannen van een ronden beugel voorzien, die op hangen of op gemakkelijke wijze van transporteeren duidt. Bij al het Peruaansche aardewerk valt op, dat men aan een nauwe opening hechtte. Waarschijnlijk voorkwam men hierdoor groote verdamping van de vloeistof en tevens het binnendringen van insecten.

Een nadere indeeling van stijl is de volgende: de eerste is de Tiahuanaco stijl; daarop volgt een stijl, die van de eerste is afgeleid en algemeen bekend is als de rood-wit-zwart-stijl (naar de kleuren waarmee het aardewerk beschilderd werd). Ten derde vindt men het zwarte aardewerk en eindelijk dat van de Inca periode. De Tiahuanacostijl onderscheidt zich, vooral waar ze de pottenbakkers aan de kust beïnvloedt, door gemaniereerdheid en grooten kleurenrijkdom. Men vindt ze langs de geheele kust van Truxillo tot Nasca. Maar ofschoon de Tiahuanacostijl de oudste blijkt op verscheidene plaatsen, is ze dit toch niet overal. Uhle noemt het latere type van dezen stijl „epigonisch”. Het is echter bijna ondoenlijk een juiste scheidingslijn te trekken, daar veel afhangt van begrip en vaardigheid van den kunstenaar. Men treft dus dezen stijl zoowel in het hoogland als in de kuststreek aan en het is dikwijls zeer moeilijk dezen van den lateren z.g. zwart-wit-rood-stijl te onderscheiden. In de kuststreek zijn het vooral Nasca en Truxillo die prachtig aardewerk vervaardigen. De vazen zijn op meesterlijke wijze beschilderd. Nochtans is soms het patroon wat overladen, zijn de figuren grotesk vooral bij grotere voorstellingen, als jacht- en vischtafereelen, godsdienstige dansen en Soms wordt ook de spin als ornament verwerkt. Aan de kust vindt men hier en daar gegraveerd aardewerk van zeer ouden datum. Het klimaat had hier een meer conserveerende werking dan in de gebieden achter de kuststrook; zodoende vinden we het meeste en beste aardewerk in de streek tusschen Truxillo en Nasca. Er was natuurlijk wel variatie in de kwaliteit onderling, afhankelijk van plaats, periode en bestemming, maar in de meeste gevallen was de klei zorgvuldig gemengd en bij het bakken gelijkmatig verhit. Dikwijls is de klei vulcanisch, maar meestal is zoowel rood als zwart,